

ใสน

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรม ฟังธรรมเพราะเรามีเหตุจำเป็นเห็นใหม่ ทำสามิจกรรม วันนี้อุโบสถ เพราะเราต้องอุโบสถ คำว่า “ลงอุโบสถ” เห็นใหม่ เราเข้าห่ม เข้าห่มแล้วนี้เวลาสวดปาฏิโมกข์ ตั้งแต่ปาราชิก ๔ เห็นใหม่ สังฆาทิเสส ๑๓ อนิยต ๒ นิสสัคคีย์ ๓๐ สิ่งนี้แจ่มมา แจ่มมาเห็นใหม่ แจ่มมาว่าเพื่อพวกเราไม่ให้ห่างจากธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาเราบวชเห็นใหม่ เราบวชมาสงฆ์ยกเข้าห่ม ยกเข้าห่มมาเพื่ออะไรล่ะ ยกเข้าห่มมา เห็นใหม่ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอานนท์เห็นใหม่ “ธรรมและวินัยจะเป็น ศาสดาของเธอ ธรรมและวินัยจะเป็นศาสดาของเธอ” เวลาเราศรัทธาความเชื่อ เราศรัทธาใน พระพุทธศาสนา แต่เวลาเราบวชแล้วเห็นใหม่ เวลาบวชแล้วอะไรเป็นหลักล่ะ ในเมื่อธรรมวินัย จะเป็นศาสดาของเรา วันนี้อุโบสถ ในเมื่อเราต้องลงอุโบสถอยู่แล้วเพื่อเป็นสังฆกรรม สิ่งที่เป็นสังฆกรรมเป็นสามิจกรรม เพื่อความสะอาดบริสุทธิ์

การเข้าห่ม คือ การทำความสะอาดของเราอยู่ตลอดเวลา ๑๕ วันที่เราจะมาทำความสะอาดของเรา จะเข้าห่มกันที่ มาตรวจสอบกันที่ว่าเรามีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง เรามีสิ่งใดเห็นใหม่ นี้อุดมคติ คีลพร้อย คีลทะเลลู มันทะลุต่างพร้อยไป ถ้ามั่นไม่ทะลุต่างพร้อยไป คูชิ คูเวลาพระ เห็นใหม่ ถ่วงราตรีนี้ผ้าขาด ถ้าผ้าขาดนี้เราต้องปะต้องชุนเห็นใหม่ เราต้องปะต้องชุนต้องดูแล ต้องรักษา นี้อุดมคติของเราเห็นใหม่ ถ้าเราไม่ปะไม่ชุนของเรา นี้อุดมคติราตรี ถ้าขาดราตรีไป เรา มาลงอุโบสถ อุโบสถก็เพราะเหตุนี้ไง

แต่นี้อุโบสถมาฟังธรรมๆ เพราะอุโบสถเป็นธรรมและวินัย แต่ฟังธรรมๆ ฟังธรรมจากไหน ฟังธรรมจากหัวหน้าใจ หัวหน้าที่เป็นผู้ควบคุมผู้ดูแลเห็นใหม่ เป็นหลักเป็นชัยของเรา ถ้าหลักชัยของเราแสดงธรรมๆ แสดงธรรมเพื่อหัวใจเห็นใหม่ ถ้าแสดงเพื่อหัวใจ ธรรมและวินัยนี้ทำความสะอาดเห็นใหม่ ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้เปรียบเหมือนทะเลเหมือนทะเลเห็นใหม่ มันจะซัดซาก ซัดความสกปรก ซัดทุกอย่างเข้าฝั่งหมดละ กลิ่นมันจะพัดทุกอย่างขึ้นฝั่ง มันไม่เอาไว้ในทะเลนั่นหรอก นอกไว้แต่ของมันหนักมันจมไปนั่น

นี่ใจ เห็นใหม่ เราทำความสะอาดบริสุทธิ์ในเพศของเรา ในเพศของสมณะ แล้วเพศของสมณะนี้บวชมาแล้วบวชอะไร บวชร่างกายนี้ บวชความเป็นมนุษย์ของเราเห็นใหม่ จากฆราวาสมาเป็นพระ นี่เราบวชร่างกาย แต่ถ้ามันบวชหัวใจละ หัวใจของเราเห็นใหม่ ทำความสะอาดความสงบเสงี่ยมเห็นใหม่ สมณสาธูปนี้เป็นสิ่งที่ปรารถนา โลกเขาเข้าใจได้

แต่เวลาเราบวชมาแล้ว เรามีครูมีอาจารย์เห็นใหม่ ครูบาอาจารย์นี้ บวชเห็นใหม่ หลวงตา ท่านพูดประจำ “โกนหัว โกนจนหนังหัวไม่มีนั่น ถ้าผ้าเหลือง ผ้าเหลืองมันก็อยู่ที่ร้านขายผ้าเหลืองเยอะเยอะไป” เวลาเราห่มผ้ากาสาบวชพัสดุ ผ้าธงชัยพระอรหันต์ๆ ห่มแล้วมีความสำนึกใหม่ ถ้าห่มแล้วมีความสำนึก เราห่มผ้าอย่างนี้แล้วนี่ เราทำสมควรกับความเป็นพระใหม่ ถ้าเราสมควรเป็นพระเห็นใหม่ คุณิ กิจของสงฆ์เราควรทำอย่างไร

มันแทงใจตลอด ถ้าเรามีสติปัญญามันแทงใจตลอด มันเข้าหมู่ๆ มันเตือนกันตลอดเวลาเห็นใหม่ ถ้าเรากระทำสิ่งใดแล้วหมกเม็ดสิ่งใดไว้ เข้ามาในหมู่มันก็โอ้อวด เนิ่นๆ มันเข้าไม่ได้หรอก แต่ถ้ามันเข้าได้นะ เพราะอะไร ถ้าเป็นนานาสังวาส นานาสังวาสเพราะเหตุใด เพราะถือศีลสูงต่ำต่างกัน เวลาศีลถ้ามีความเห็นแตกต่างกัน นานาสังวาสเกิดจากการถือศีลแตกต่างกัน ถ้าความถือศีลแตกต่างกัน มันเกิดจากความสูงต่ำ มันไม่ยอมรับไง ถ้าความไม่ยอมรับเห็นใหม่ มันก็ไม่ร่วมอุโบสถ มันก็แยกเป็นหมู่เป็นคณะไป ถ้าแยกเป็นหมู่เป็นคณะไป นี่เห็นใหม่ สิ่งที่น่าคิดว่าความเห็นต่างๆ นะ

แต่ถ้าเป็นความจริงละ ความจริงรูปภายนอกก็ดูน่าสวยงามอยู่ เวลาภาวนานะภาวนามันภาวนาเพื่ออะไร เวลาเราปฏิบัติภาวนากัน ครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นเห็นใหม่ เวลาท่านทุกข์ยากมาขนาดไหน เวลาท่านออกวิเวกของท่าน ประชาชนเขายังไม่มีหลักมีเกณฑ์ใครจะเชื่ออะไร ประชาชนยังไม่มีสิ่งตรวจสอบ เขาไม่สนใจ พอเขาไม่สนใจ ไปทำ

สิ่งใดนี่ สิ่งที่เราอยู่ในปัจจุบันนี้ ที่มีปัจจัยเครื่องอาศัยพอสะดวกสบายอย่างนี้ มันเป็นเพราะอำนาจวาสนานะ

ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเห็นใหม่ คุณิ บิณฑบาตเป็นวัตร บิณฑบาตเป็นวัตรมาจากไหนละ พระพุทธเจ้าเป็นคนบัญญัติไว้ พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้ละ ในเมื่อปริยัติ ๔ เขาเป็นเจ้าของศาสนา เขาอุ้มชูของเขา เขามีศรัทธาความเชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เขายังไม่มีศรัทธาความเชื่อในตัวเราหรอก ถ้าเขามีศรัทธาความเชื่อในตัวเรา เราเชื่อตัวเราได้ไหม เราเชื่อตัวเราได้หรือเปล่า เรายังเชื่อตัวเราไม่ได้เลย เรายังเชื่อหัวใจของเราไม่ได้เลย หัวใจของเรานั้นยังเร่ร่อนอยู่ หัวใจของเรายังแผดเผา ยังคล้ายพิษมาให้เราทุกข์ยากอยู่นี้ แม้แต่หัวใจของเรา เรายังเชื่อของเราไม่ได้เลย แล้วชาวบ้านเขาจะเชื่อได้ยังไง ชาวบ้านเขาไม่เชื่อเราหรอก แต่เขาเชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เขาเชื่อในรัตนตรัยของเขา เขาทำบุญกุศลของเขาเพื่ออำนาจวาสนาของเขา

ฉะนั้น เวลาที่เราบวชเป็นพระ เราเลี้ยงชีพเห็นใหม่ เลี้ยงชีพด้วยสัมมาอาชีพะ เลี้ยงชีพด้วยปถิแข็ง สิ่งนี้มันเป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเราไง เราก็ได้พึ่งพาอาศัยไง เราได้พึ่งพาอาศัยเพื่อไปค้นคว้าในหัวใจของเราเห็นใหม่ ฆราวาสญาติโยมของเขา เขาก็หวังพึ่งพาอาศัยของเขา เขาหวังบุญกุศลของเขา เขาทำเพื่อตัวเขา เขาทำเพื่อหัวใจของเขา เขาหวังบุญกุศลของเขา

เราบิณฑบาตมาแล้ว เราได้ปัจจัยเครื่องอาศัยมาจากศรัทธาไทย แล้วเราทำสิ่งใดสมควรเป็นสมณะใหม่ ถ้าเราทำสมกับความเป็นสมณะ มันก็เป็นสมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ สมณะมันก็มีขั้นตอนของมันขึ้นไป มันละเอียด หยิบย แยกต่างกันไป ฉะนั้นหัวใจของเราหยิบๆ เห็นใหม่ เรามีสิ่งใดมาเห็นใหม่ ว่าสิ่งนี้มันเป็นความสะอาดบริสุทธิ์ สิ่งนี้เราทำแล้วมันถูกต้องชอบธรรมไปหมด

ใส่ในมันนะ ใส่ในมันสะอาดบริสุทธิ์จริงหรือเปล่า ความลับไม่มีในโลกนะ ใครทำสิ่งใดไว้มันรู้ทั้งนั้น ใส่ใน ! ความพิวเผินอะไรมันก็รักษาได้ มันทำความสะอาดจากภายนอก ถ้าความสะอาดจากภายนอกเห็นใหม่ ก็เลสมันร้ายกาจนักนะ มันแผดเผาอยู่ภายใน ถ้ามันแผดเผาอยู่ภายในเห็นใหม่ เรามีครูบาอาจารย์เห็นใหม่ สิ่งในโลกเขาตื่นตื้นตื้นกัน มันเป็นเรื่องโลกๆ ปัจจัย

เครื่องอาศัยมันของโลกนะ ตั้งสติ คฤติ ไปดูโรงงานกลั่นสุราตี กินจนตายก็ไม่หมด ไปดูคลังสินค้า มันล้นเต็มอยู่นั้น ถ้าเราจะไปตื่นตื่น คฤช ของมันกองอยู่นั้น แล้วเราคนเดียวมันจะไปใช้อะไรมากมายขนาดนั้น ถ้ามันมีสติปัญญา มันก็ไม่เป็นเบี้ยล่างไม่เป็นเหยื่อ

มันเป็นเหยื่อใจ อยากได้อะไร อยากเป็นอย่างนั้น อยากได้อะไรคืออยากเป็นอย่างนั้น ไล่ในมันก็น่า เพราะโมฆบุรุษตายเพราะลาภ มันมีลาภสักการะไร เห็นแก่ลาภเห็นแก่สักการะมันตายท่าหมดละ มันตายท่าไปแล้วมันได้อะไรละ ใจมันตายไหม มันตายเพราะกิเลสมันครอบงำใจ แต่มันไม่ตายจริงสิ มันตายจากคุณงามความดี แต่มันยังรีนเริงอยู่ มันเนาในใจ ไล่ในมันเนา !

แต่เวลาครูบาอาจารย์ของเราเห็นใหม่ นี่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านทำของท่าน เวลาท่านออกวิเวกของท่าน ท่านประพฤติปฏิบัติของท่านเห็นใหม่ ไม่มีสิ่งใดสมความปรารถนาทั้งนั้น แล้วสิ่งใดนะ ในเมื่อสังคมยังไม่เจริญใช้ใหม่ การคมนาคมก็ยังไม่สะดวก ทุกอย่างไม่มีหรอก ถ้าทุกอย่างไม่มีเห็นใหม่ ทุกอย่างไม่มีมันก็อาศัยจากชุมชนนั้น ถ้าชุมชนนั้นเขาเข้าใจผิดเขาเข้าใจผิดเห็นใหม่ ว่าพระปฏิบัติ พระกรรมฐาน แบบว่าถือศีลเห็นใหม่ ถือศีลที่ว่าไม่กินเนื้อสัตว์ไม่กินต่างๆ เขาก็จุนเจือได้แค่นั้น ที่จุนเจือนะ จุนเจือเพราะอะไร

เพราะเขาโดยสัญชาตญาณของชาวพุทธ เขาก็ต้องทำบุญกุศลของเขาเป็นเรื่องธรรมดา เราจะไม่ได้อะไรตั้งใจเราเลย ถ้าไม่มีอะไรตั้งใจเราเลยนี้ ท่านชวนชวายเป็นท่านมาอย่างนั้น ถ้าท่านชวนชวายเป็นท่านอย่างนั้น ท่านถึงทำคุณงามความดีของท่าน กลิ่นของศีล กลิ่นของคุณงามความดีของท่านนะ

ในปัจจุบันนี้ ในเรื่องศาสนานี้ก็เพราะว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “ในบรรดาสัตว์ ๒ เท้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด” ในบรรดามนุษย์เห็นใหม่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุดๆ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดาของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านพุทธวิสัย พุทธกิจ ๕ ท่านทำคุณงามความดีมาทั้งนั้น ท่านทำคุณงามความดีมาตลอดละ ที่ได้อยู่ได้อาศัยอยู่นี้เพราะอำนาจวาสนาบุญบารมีของท่านนะ เราเกิดมาเป็นชาวพุทธ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ นี้บริษัท ๔ เราเกิดมาแล้ว เราเกิดมา แต่เรามีสติปัญญา เรามีศรัทธาความเชื่อ เราจะค้นคว้าชวนชวैयाหาความจริง

ไอ้ของที่เรารู้แลรักรักษาอยู่นี้ มันเป็นปัจจัยเครื่องอาศัย มันเป็นเรื่องโลก เป็นอารามอารามิก ในเมื่อฆราวาสมาเป็นพระ พระก็ต้องมีที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยในสมัยโบราณเห็น

ใหม่ เขาก็อยู่เรื้อนว่าง อยู่ป่าอยู่เขา ถึงเวลาจะเข้าพรรษาแล้วเขาก็เข้าไปอยู่ในที่มุงที่บัง สิ่งนี้มันเป็น ที่อาศัย มันเป็นสมบัติของสงฆ์ สมบัติของสาธุชนะ เราอยู่อาศัยเท่านั้น แต่เราอยู่อาศัยแล้วนี่ สิ่งที่ดีถ้าเป็นคุณงามความดี ถ้ามันไม่เนาใน

ถ้ามันเนาในเห็นใหม่ จะอยู่หรรษา หรรษา จะอยู่ดี ๆ งาม ๆ จะเลือก เวลาไปรดungskัมนี่ ที่ไหนก็ไม่ได้สมฐานะ นั่นก็ไม่ได้สมฐานะ ไม่มีอะไรสมฐานะเอ็งเลย มันไม่ได้สมฐานะกิเลส กิเลสมันเนาใน มันใหญ่โตมาก ตัวมันจะครอบโลกธาตุ แล้วสิ่งที่ใช้สอยมันใช้สอยอะไร ก็ใช้สอยเพื่อบำรุงกิเลสไป เพราะเนาใน เพราะจินตนาการของคนความคิดของคนมันไม่มีวันจบสิ้น ถ้ามันไม่จบสิ้นเห็นใหม่ เขาอยู่อาศัยเท่านั้น แล้วครูบาอาจารย์ท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านอยู่ของท่านมา ท่านบากบั่นของท่านมา มันเพราะอะไร

เพราะท่านไม่เนาในใจ ถ้าหัวใจเห็นใหม่ ถ้ามีศีล สมาธิ ปัญญาขึ้นมา มันดีจากภายใน ถ้ามันดีจากภายใน อะไรมันก็อยู่ได้ ครูบาอาจารย์ของเราะ ที่ไหนก็ได้ ยัง ใจก็ได้ ขอให้สังคมสงฆ์ให้มันสงบระงับ ขอให้หมู่คณะมีสติปัญญา ขอให้หมู่คณะรักกัน ขอให้หมู่คณะมีความเห็นใจต่อกัน สมณะไม่เบียดเบียนกัน ถ้ามีการเบียดเบียนกันไม่ใช่สมณะ ถ้าไม่เบียดเบียนกัน แล้วเวลาครูบาอาจารย์ท่านเทศน์ว่าการเบียดเบียนหรือเปล่า

อันนี้มันเบียดเบียนกิเลส เบียดเบียนนี้เบียดเบียนตัณหาความทะยานอยาก เบียดเบียนไอ้ความหมั่นเนา คูลิ ความหมั่นเนาเห็นใหม่ ดูได้สิหมู่เวลาเขาทำความสะอาดเห็นใหม่ เขาล้าง เขาปลิ้นได้ เขาทำความสะอาด มาตัมเห็นใหม่ ตัมได้สิหมู่ ตัมอะไร นี่เอามาใส่บาตรอร่อยนะ นี่ใจเวลาเนา ยังเขาก็ยังพลิกแพลง เขายังทำความสะอาดได้ แต่กิเลสมันนามธรรม มันอยู่ในใจ ใจก็เป็นนามธรรม แล้วพอมันเนาในขึ้นมา มันหมั่น ๆ ใหม่ มันหมั่นแต่คนคนนั้น แต่เวลาแสดงออกสู่ภายนอกจะให้มันหอมนะ

เวลามันหอม มันหอมเห็นใหม่ จะทำให้มันสะอาด จะให้ข้างนอกมันให้สะอาดบริสุทธิ์ ทำให้มันฟ่องใส คูลิ เวลาจะไปไหนก็หรรษา หรรษา จะไปอยู่ไหนก็อยู่แบบฟู ๆ ฟา ๆ อู้อุย ! พระเรานี้มีศักยภาพ ท่านมีบารมีของท่านมาก ไปไหนมีแต่คนเชิดชู แล้วถ้าไปไหนไปคนเดียวไปไม่เป็นนะ ไปไม่ได้ ถ้าไปไหน มันจะต่ำต้อย มันจะเคอะเจิน อู้อุย ! ถ้าจะไปไหนมีคนล้อมหน้าล้อมหลัง ไปไหนมีขบวนใหญ่โต โอ้อโฮ ! ทำไมมันมีศักยภาพขนาดนี้ ! ทำไมพระองค์นี้ท่านมีอำนาจ

วาสนาบารมีขนาดนี้ แต่ไม่รู้ข้างในมันน่า ถ้ามันน่าใน มันน่าในเพราะไม่กล้าเผชิญกับสัจจะ ความจริงเห็นใหม่

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเสด็จจรดงค์ที่ไหน ท่านไปคนเดียว แต่เวลา ท่านเป็นศาสดาแล้ว ถ้าไปไหนมีพระเป็นห้ำร้อยเป็นพันหนึ่ง อันนั้นต่อเมื่อในเมื่อจิตใจเป็น ธรรมแล้วไง ถ้าจิตเป็นธรรมมันไม่มีสิ่งใดไปทำให้หัวใจนั้นสั่นไหวได้ ถ้าหัวใจไม่สั่นไหว นะ นี่ ปาปมุตติฯ ใจ ปาปมุตติไม่มีอาบัติ ไม่มีโทษ ไม่มีสิ่งใดทั้งสิ้น ท่านเป็นปาปมุตติ นี้ อกุปปธรรมใน หัวใจนั้น

ถ้าเป็นอกุปปธรรมในหัวใจนั้น มันถึงเป็นระบบ เป็นเหมือนโลจิสติกส์เห็นใหม่ เป็นการ ขับเคลื่อน ขับเคลื่อนใคร? เพราะใจของท่านสะอาดบริสุทธิ์แล้ว มันขับเคลื่อนไอ้พระที่มีกิเลส ใจ ไอ้ขับเคลื่อนที่ไอ้พระห้ำร้อยพระพันที่อาศัยท่านไปนั้นนะ ออกพาไปวิเวก ออกไปเห็น ออกไปพิจารณาว่าสิ่งนั้นควรและไม่ควร ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ทำคุณงามความดีของเรา ถ้าคุณ งามความดีของเราขึ้นมา มันสะอาดบริสุทธิ์มาแล้วเห็นใหม่

ดูพระเรวตะฯ ลี พระเรวตะท่านชอบอยู่ป่า ท่านอยู่ของท่านองค์เดียวเห็นใหม่ องค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านไปเยี่ยมพระเรวตะ ทำไมพระเรวตะท่านอยู่ในป่าในเขาคงค์ เดียวท่านมีความสุขล่ะ ทำไมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องไปเมตตา ไปเยี่ยม ไปดูแล พระเรวตะล่ะ พระเรวตะอยู่ป่าอยู่เขา แล้วอยู่ป่าอยู่เขาเห็นใหม่ นี้พระที่มีคุณธรรมเห็นใหม่ นี้ ปาปมุตติฯ ไม่มีอาบัติ ท่านมีฤทธิ์ของท่าน

เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมพระเรวตะ พระเรวตะนะอยู่ป่าอยู่ เขาองค์เดียว แต่ในเมื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จมาเห็นใหม่ ด้วยฤทธิ์ของท่าน ท่าน เนรมิตขึ้นมา โอ้โฮ ! มหาศาล นี่พอพระเข้าไปมันไม่มีกินเห็นใหม่ ก็บอกว่า อู้อู้อู ! ไหนรำลือว่า พระเรวตะอยู่ป่าอยู่เขา เป็นผู้ที่มักน้อย เข้ามาในนี้ อู้อู้อู ! วัดนี้ใหญ่โตไปหมดละ

เนี่ยเห็นใหม่ ไอ้พวกน่าใน ไอ้ในมันน่า ไอ้ในมันน่ามันก็จะดูแลสิ่งๆ ทั่วทุกก่อสร้าง มัน ดูแลแต่ลาภสักการะ มันดูแลผลประโยชน์ของมันใจ

แต่ด้วยคุณธรรม ด้วยหัวใจเห็นใหม่ ด้วยคุณธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี้จะเชิดชูพระเรวตะ พระเรวตะท่านอยู่ป่าอยู่เขาของท่านเห็นใหม่ อยู่ป่าอยู่เขาด้วยท่านเป็นพระ

อรหันต์นะ ท่านมีอภิญญาของท่าน เป็นพระอรหันต์มีอภิญญาด้วย ท่านเนรมิตของท่านได้
 ทั้งนั้น เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จกลับแล้วท่านก็คลายออก มันก็เป็นเหมือนเดิม
 เหมือนต้นไม้อย่างนั้นเห็นใหม่ พวกที่ข้างในห้องใส พวกที่ไม่เนาใน ถ้าไล่ในมันไม่เนา ไล่ใน
 มันสะอาคบริสุทธิ มันสะอาคบริสุทธิจากทั้งข้างนอกและจากทั้งข้างใน

แต่ไอ้ของเรา เราเกิดมาอวิชชาๆ อวิชชาพาเกิดมันเนาอยู่แล้ว เพราะอะไร เพราะมันพร่อง
 เพราะการพร่องของมันถึงเคลื่อนไป ถ้ามันสมบูรณ์แล้วมันไม่มีการเคลื่อนไป นี่มันพร่องแล้วมัน
 เคลื่อนไป เราบวชมาแล้วเราพยายามจะประพฤติปฏิบัติ พยายามจะทำหัวใจของเราให้สมบูรณ์
 หัวใจของเราให้อิ่มเต็มขึ้นมา อิ่มเต็มขึ้นมาเห็นใหม่

เรามีครูมีอาจารย์ ครูบาอาจารย์ท่านทำเป็นตัวอย่างเห็นใหม่ ท่านทำเป็นตัวอย่าง ตัวอย่าง
 ก็ตัวอย่าง ถ้ามันไม่มีหัวใจที่เป็นคุณธรรม ไม่มีหัวใจที่เป็นธรรม มันมองไม่เห็นใจ มอง
 เหมือนกัน คำตาอยู่นี่มันมองไม่ออก มันไม่รู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์สิ่งใด ไม่มีประโยชน์สิ่งใด แต่
 ครูบาอาจารย์ของเรา คุณติ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านทำเห็นใหม่ นี่ข้อวัตรปฏิบัติมันมี
 ประโยชน์ ประโยชน์คือให้ใจนั้นมันมีเครื่องอยู่ใจ หัวใจนั้นมันเป็นนามธรรมมันจะเกาะอะไร คุณ
 ติ เวลาเรากำหนดพุทโธๆ เห็นใหม่ มีคำบริกรรม ใช้ปัญญาอบรมสมาธิมันก็ดูความรู้สึกนึกคิด
 ของเรา ถ้ามันจะเป็นความรู้สึก มันจะเป็นสมาธิขึ้นมา ก็ให้เป็นสมาธิตามความเป็นจริงนั้น

ถ้าสมาธิความเป็นจริงนั้นเห็นใหม่ มันพูดออกมา ผู้ที่เขาเป็นความจริงเขารู้ได้ใจ ไม่ใช่
 พูดของเรา นี่มันเนาใน อ้าปากมามันก็มีแต่กลิ่นเหม็น คุณติ เวลาผู้ป่วยเห็นใหม่ เวลามันเนา เวลา
 มันอึกเสบ เวลามันออกมา กลิ่นเหม็นไปทั้งนั้น มันเหม็นออกมาจากข้างใน มันไม่เป็นอย่างจริง
 ถ้าเป็นความจริงเห็นใหม่ คุณความจริง ถ้าพูดสิ่งใด ถ้าพูดความจริง ความจริงก็คือความจริง

นี่มันไม่เป็นอย่างจริง ถ้าไม่เป็นอย่างจริง เราทำความสงบของใจเข้ามาให้เป็นความจริง
 ให้ได้ เรามีสติเห็นใหม่ เราตั้งสติของเรา แล้วกำหนดพุทโธของเรา ใช้ปัญญาอบรมสมาธิของเรา
 สถานที่ที่ใดก็ได้แต่เห็นใหม่ มันไม่ได้ตั้งใจเราทุกๆ ที่หรรษา เพราะอะไร เพราะฤดูกาลมัน
 เปลี่ยนแปลงกันไป คุณติ ในพรรษาขึ้นมา จำพรรษาๆ เพราะว่าชาวบ้านเขาทำไร่ไถนาของเขา เพื่อ
 ไม่ให้ไปเหยียบพืชไร่ของเขา ในเมื่อมันเป็นฤดูกาลทำไร่ไถนาของเขา พืชพรรณธัญญาหารมันก็
 เขียวขจีเห็นใหม่ เราอยู่ที่ไหนเราก็หลบในร่ม หลบในร่มแล้วเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาเห็น

ใหม่ อากาศมันก็เป็นอย่างหนึ่ง เวลาเขาเก็บเกี่ยวแล้ว หน้าที่เขาเก็บเขาเกี่ยวพืชเกษตรของเขา มันมีโกลาหลไปหมดล่ะ

แล้วเราออกเที่ยววิเวก ออกวิเวกของเราไปเห็นใหม่ แล้วฤดูกาลของเรา ฤดูกาลมันเปลี่ยนแปลงไป ถ้าฤดูกาลมันเปลี่ยนแปลงไป เราบวชมา เรากาวนา มา ในเมื่ออายุพรรษาที่มากขึ้น เวลาเรามากขึ้น ประสบการณ์ก็มากขึ้น ประสบการณ์มากขึ้นเราก็กินหาลบหลีกเอาสิ หาลบหลีกเอา เพราะเรากาวนาเพื่อเอาหัวใจใจ นี้ครูบาอาจารย์ของท่าน เวลาครูบาอาจารย์ท่านอยู่กระต๊อบห้องหอมมาทั้งนั้นนะ ประวัติหลวงปู่ขาว ประวัติหลวงปู่ชอบ ประวัติครูบาอาจารย์ ท่านอยู่กระต๊อบห้องหอมมาทั้งนั้น แล้วท่านอยู่กระต๊อบห้องหอมมาทั้งนั้น เวลาท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้ว ชื่อเสียงเกียรติศักดิ์เกียรติคุณของท่านทำไมมันจรกระจายไปขนาดนั้น

แล้วเรา เราจะมาเอาอะไรกัน เราอยู่ของเราพออยู่พออาศัยเท่านั้น มันจะเลิกหุไปขนาดไหน มันจะมีอะไรสมฐานะอะไรขนาดไหน มันไม่สมฐานะ มันไม่สมฐานะของกิเลสหรือกิเลสไม่มีวันพอ เราอยู่เพื่อประพฤติปฏิบัติใจ เราอยู่เพื่อหัวใจของเราใจ ถ้าเราอยู่เพื่อหัวใจของเราละ สิ่งใดมันไม่มีปัญหาเลย ปัญหาที่จะเกิดขึ้นเพราะมันเนาใน คายออกมามันก็เหม็น แล้วกลิ่นเหม็น กลิ่นอะไร มันเรียกร่องไอ้พวกแมลงวัน แมลงวันก็จะไปตอมแล้วก็บอกว่า เวลาคายออกมาแมลงวันตอม โอ้! มีชื่อเสียงนะ มันเห็นว่าแมลงวันนั้นเป็นคฤหัสถ์ มันเห็นแมลงวันนั้นเป็นการเชิดชู มุมมองมันเป็นอย่างนั้น

แต่เวลาความจริงเห็นใหม่ ครูบาอาจารย์เราท่านอยู่ด้วยความสงบระงับ ท่านอยู่ด้วยความวิเวกของท่าน ผู้ที่ปัญญาชน เขาค้นคว้าสนใจของเขา เขาเห็นถึงความสงบระงับอย่างนั้นแล้ว เขาเข้าไปสู่ครูบาอาจารย์อย่างนั้น มันจะมีคนสองคนมันก็เป็นประโยชน์นะ เพราะอะไร เขามีปัญญาของเขา เขาแยกแยะได้ว่าอะไรควรและไม่ควร พระต้องควรเป็นแบบนี้ ถ้าพระท่านเป็นแบบนี้เห็นใหม่ ท่านอยู่ของท่านด้วยความสงบระงับ ทำไมท่านอยู่ของท่านได้

ท่านอยู่ของท่านแล้วท่านมีความสุขจริงหรือเปล่า ไม่ใช่ฤทธิจะกินเหยียนะ ไปนั่งเคร่งนะเหยี่ยมันมา เข้ามาใกล้ๆ เดี๋ยวจะเอาค้อนขว้างหัวมัน จะเอาเหยียมากินใจ เหยี่ยมันก็เข้ามาใกล้ๆ ฤทธิจะกินเหยีย มันเนาใน เพราะจะกินเขา ฤทธิจะกินเหยีย ฤทธิจะฆ่าเหยีย แล้วเหยี่ยมันก็มาเคารพไป มันปาทีหลบใหญ่เลย สุดท้ายแล้วพอเหยี่ยมันรู้ว่าฤทธินี้ศักดิ์แต่ว่ารูปแบบ ข้างในหัวใจนั้นยังมักมาก ไม่เข้ามาใกล้อีกเลยเห็นใหม่

นี่สมณะขี้ขอเห็นใหม่ คุณิ พญานาคไปอยู่เขาแผ่พังพานเพื่อจะเอาความสงบระงับของเขา ภิกษุนี้หนักกลัวมาก แต่พญานาคเขามาด้วยสัมมาทิฏฐิ เขามาด้วยคุณงามความดีของเขา เขาอยากได้บุญกุศล ตัวเองก็ยังคงกลัวนะ ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อยู่ในธรรมบท องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าถ้าเขามาให้ขอเขาซะ ทุกอย่างให้ขอเขา ถ้ากลัวเขาไม่ยอมให้เข้ามาให้ขอเขา เวลามานะ ขอคำไถ่เขา ขอเครื่องประดับกับเขา ขอเขาก็ให้เพราะเขารักของเขา เขาอยากได้บุญกุศลของเขา เขาให้

ขอ ขอนจนเขาเบื่อ สมณะขี้ขอ ไม่อยากเข้าใกล้ เขาไปชะโกลงเลย ไม่เข้ามาใกล้ ใดๆ ที่เขามาด้วยคุณงามความดี เขามาด้วยเจตนาที่ดี เขามาเห็นใหม่ เขามาอยากได้บุญกุศล บุญกุศลเห็นใหม่ เราไม่ต้องไปวอกแวกวอกแวกกับสิ่งใดทั้งสิ้น เขามานี้มันเป็นความเชื่อของเขา แล้วความเชื่อของคน คุณหัวใจเราสิ หัวใจของเรามันยังเรรวนขนาดนี้ แล้วหัวใจของเขา เขาจะไม่เรรวนหรือเราเป็นสมณะนะ เราบวชเป็นพระนะ เป็นพระมีศีล ๒๒๗ นะ เราต้องมั่นคงซิ

เห็นใหม่ ครูบาอาจารย์ท่านปฏิบัติแล้ว เราต้องปฏิบัติได้ซิ เวลาเราศึกษาแล้ว โอ๊ย มันเป็นเรื่องเป็นจริงขึ้นมา เราก็อทำได้สิ แล้วก็ทำจริงทำจริงขึ้นมา จริง ๒ นาที ไอ้พวกไฟไหม้ฟ้า

ครูบาอาจารย์ของเราท่านจริง จริงๆ นะ จริงต่อเนื่องเห็นใหม่ ผู้ใดปฏิบัติธรรม ถ้ามีจิตสงบแล้วยกขึ้นสู่วิปัสสนา ๗ วัน ๗ เดือน ๗ ปี อย่างน้อยเป็นพระอนาคาถ้ามันจริง ถ้ามันจริงมันจริงๆ แต่ไอ้ของเรามันไม่จริงใจ มันไม่จริงเพราะมันเน่าใน เพราะเน่าในคือทำความสงบของใจไม่ได้ ถ้าทำความสงบใจของเราได้มันจะเน่าในได้ยังไง เพราะมันเน่าในมันถึงสงบไม่ได้ไง ถ้ามันสงบได้ความเน่ามันต้องหายไป ความเน่าจะเป็นความจริงขึ้นมา มันจะมีคำบริกรรมของมันขึ้นมา

ถ้าจิตเป็นสัมมาสมาธินี้ ความจริงเป็นอย่างนั้นมันไม่เน่า ไม่เน่ามันไม่มีสมุทัย ไม่มีสมุทัยถ้ามันยกขึ้นสู่วิปัสสนา มันจะเป็นความจริงของมันเห็นใหม่ ถ้าความจริงของมันเกิดขึ้นมาอย่างนี้ มันจะเป็นประโยชน์กับใจดวงนั้น ถ้าใจดวงนั้นมันทำตามความจริงของเรา ทำความจริงของเรา เราทำเพื่อเรา สิ่งใดเป็นเรื่องของโลกธรรม โลกธรรม ๘ โลกธรรม ๘ วางไว้ โลกธรรม ๘ เราต้องอยู่กับเขาซะ อยู่กับโลกโดยไม่ติดโลกใจ เราต้องอยู่กับโลก

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเห็นใหม่ เวลาภิกษุที่โดนโลกธรรมรุนแรงไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าถ้าเธอโดนโลกธรรม

เบียดเบียนมากนัก อย่างน้อยเนื้อต่ำใจ ให้คิดถึงเรตถาคต ให้คิดถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใครก็แล้วแต่ที่จะโดนโลกธรรม ๘ เบียดเบียน ไม่มีใครโดนเบียดเบียนเท่ากับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แล้วในประวัติองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเห็นใหม่ เพราะท่านเป็นศาสดา ท่านเป็นผู้เผยแผ่ ท่านเป็นผู้ปกครองพุทธศาสนา ในเมื่อลัทธิต่างๆ เจ้าลัทธิของเขาๆ มีอยู่แล้วนี่ แล้วคิดดูสิ เราจะไปลบล้างเขาทั้งหมดเลย ลบล้างความเชื่อ ลบล้างลูกศิษย์ลูกหาของเขา เขาจะยอมได้อย่างไร เขายอมไม่ได้ เพราะว่าอะไร เพราะเขาไม่ใช่เป็นความจริงใจ เขาไม่ใช่ศาสดา เขาไม่มีคุณธรรม ในเมื่อเขาตระหนี่ของเขา เพราะเขาเนาในของเขา เขาถึงต้องหาหนทาง แต่จะทำก็กลัวคนอื่นจะติฉินนินทา เขาต้องหลบๆ หลีกๆ ต้องเป็นการเมือง ต้องทำสิ่งใดเห็นใหม่

นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า ถ้าเธอโดนโลกธรรมเบียดเบียนอย่างน้อยเนื้อต่ำใจ ให้ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เผชิญกับเรื่องนี้มามากที่สุด มากกว่าพวกเราที่เราโดนเห็นใหม่ เราไปโดนใคร โดนโลกธรรม ๘ เห็นใหม่ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดนมาตลอด ฉะนั้นความโดนอย่างนั้นอยู่กับโลกโดยไม่ติดโลก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาหรือสัตว์ขันธ์สัตว์ ปรารถนามาเพื่อสังคม ปรารถนามาเพื่อโลก

นี่โลกไม่เข้าใจ โลกก็เบียดเบียนเห็นใหม่ ความเบียดเบียนของโลก แต่มันไม่เข้าสะท้อนถึงปาปมุตอันนั้น ไม่สะท้อนถึงอกุศลปธรรมในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เข้าถึงสัจจะอันนั้นไม่ได้ แต่ท่านเพื่อหรือสัตว์ขันธ์สัตว์ ท่านทำเพื่อโลกไง ถ้าไม่เนาในเป็นแบบนั้น ถ้าใส่ในมันไม่เนา เห็นใหม่ เนาในก็เป็นเรื่องหนึ่ง ใส่ในในใส่มันปกปิดไว้ คิดว่ามันจะปกปิดได้ไง ใส่ในนั้นเป็นเรื่องของวัตถุนะ

แต่ถ้าเรื่องของนามธรรมๆ ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติสิ่งที่เป็นเรื่องของจิตๆ มันละเอียดกว่านั้น สิ่งที่มีมันลึกซึ้งซับซ้อนกว่านั้น ถ้าไม่ลึกซึ้งซับซ้อนกว่านั้น นี่ธรรมะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันเหนือโลกได้ยังไง สิ่งเหนือโลก ถ้าไม่ลึกซึ้งซับซ้อนกว่านั้น คุณแต่ทางวิทยาศาสตร์เขา เครื่องจับเท็จต่างๆ เขาออกมาเพื่อจะพิสูจน์ข้อเท็จจริงเห็นใหม่ แม้แต่จิตแพทย์เขาก็ยังพูดเรื่องความผิดพลาดความเจ็บป่วยในใจของคนได้ เรื่องของวิทยาศาสตร์เขาพิสูจน์ได้ อย่างนั้น แต่มันไม่มีเทคโนโลยีอันใดสามารถทำให้จิตบริสุทธิ์ได้ มันมีแต่มรรคญาณ มันมีศีล

สมาธิ ปัญญาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราบวชมาๆ บวชมาเพื่อเหตุนี้ ! ในเมื่อบวชมาเพื่อเหตุนี้แล้ว เราพยายามเสสางของเรา เราพยายามดูแลหัวใจของเรา

เราบวชมาเป็นพระเห็นใหม่ คุณติ ตั้งคณกรรมฐานกำลังเจริญรุ่งเรืองเห็นใหม่ เรายังมีหมู่มีคณะนะ มีที่ปริกษา มีที่ตรวจสอบกัน เราประพฤติปฏิบัติกันเพื่อเหตุนี้ไง เรายังมีหมู่มีคณะเพราะกึ่งพุทธกาลศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่งเห็นใหม่ มันเจริญในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วมันเจริญในใจของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น แล้วหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นวางข้อวัตรปฏิบัติของเราเนี่ย มันมีแนวทาง มีที่ปฏิบัติทั้งนั้น เรามีช่องทางมา ช่องทางมาแล้วเนี่ย แล้วเวลาช่องทางมาก็คิดเอง เออเอง ถ้ามันเฝ้าในนะ มันหาแต่พื้นแต่ไฟมาเผาตัวเอง พอทำอะไรใด นั่งเข้าไป ๒ นาที ทุกคนก็ต้องเห็นความคิดของฉันทัน จะทำอะไรมันเป็นเรื่องไร้สาระ

ความคิดคือความคิด เราทำความคิดเพื่อเรา เห็นใหม่ คุณติจริตนิสัยของคนไม่เหมือนกัน คนที่มีอุดมการณ์ เขาทำของเขา มีอุดมการณ์ แล้วเขามีเป้าหมายของเขา เขาทำต่อเนืองของเขาเห็นใหม่ ๗ วัน ๗ เดือน ๗ ปี เขาทำต่อเนืองของเขา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตาท่านพูดประจำ หลวงปู่มั่นท่านถือผ้า ๓ ผืนตลอดชีวิต ฐคงควัตรหลวงปู่มั่นท่านถือหลายข้อ แล้วท่านทำชีวิตทั้งชีวิต

ฉะนั้น เวลาหลวงตาท่านพูดอย่างนั้นประจำ แล้วเวลาหลวงตาท่านเห็นใหม่ ท่านชราภาพขนาดไหน ท่านฉันทันในบาตรตลอดชีวิต ท่านทำของท่าน ป่วยไข้ยังงัยท่านก็ลงมาศาลา ยังงัยท่านก็ลงมาฉันทัน ยังงัยท่านก็ทำให้เห็น ท่านทำให้กระทบดวงตาเอ็งเลย แต่ไม่พูด ท่านไม่โฆษณาตัวเอง ท่านไม่ยกย่องตัวเอง แต่ท่านยกย่องหลวงปู่มั่น ท่านยกย่องท่านเชิดชูครูบาอาจารย์ของท่าน แต่ท่านจะไม่บอกว่าท่านทำจริงทำจัง ท่านไม่พูด เวลาท่านพูด ท่านพูดถึงครูบาอาจารย์ของท่าน แต่เวลาท่านทำให้ใครดู ท่านทำเพื่อใคร แต่เราระลึกได้หรือเปล่าละ

เราเห็นเป็นของเล็กน้อย ถ้าคนอื่นทำความดีเป็นของเล็กน้อย แต่ของเราแค่เม็ดทรายก็ว่าใหญ่โต จะทำอะไรมันขยับไม่ได้เลยละ กิเลสมันครอบงำมันเฝ้าจนเป็นมะเร็ง มันเฝ้าจนกลืนเหม็นไปหมด มันขยับไม่ได้ มันเป็นไตไปเลย แล้วมันก็ทัญญูมานะ แล้วมันคิดว่าคนอื่นไม่รู้ณะคนอื่นมองไม่เห็นนะ

“จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง” ในใจของครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติมา ท่านเข้าใจถึงเรื่องของกิเลสได้ ครูบาอาจารย์ท่านเข้าใจเรื่องกิเลส ว่ากิเลสมันร้ายกาจขนาดไหน มัน

ครอบงำใคร คนคนนั้นจะตำนิกตัวเองไม่ได้เลย แสดงออกไปโดยกิเลสตัณหาความทะยานอยาก แต่ไม่ได้คิดเลยว่าคนอื่นเขานั่งดูอยู่ที่นี่ เขากำลังดูหนังคุณละครที่เรา กำลังแสดงอยู่ ท่านไม่ได้ดู หรือกว่าเรามีคุณธรรมสิ่งใด แต่เรายังเข้าใจว่าสิ่งนั้นเป็นธรรม สิ่งนั้นเป็นธรรมนะ เวลากิเลสมัน ปิดตาเห็นใหม่

แต่เวลาครูบาอาจารย์ของเรา ครูบาอาจารย์ของเรา คือ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบา อาจารย์ที่ท่านเป็นจริง ใ้อัจฉริยะเบื้องไม่พุดถึงมัน ใ้อัจฉริยะเบื้องที่โหมมันก็มี ร้ายขาย เยอะแยะเลย ไม่จำเป็นจะต้องไปเป็นแบบนั้น

ฉะนั้น เวลาครูบาอาจารย์ของเราเห็นใหม่ ท่านอยู่ของท่านด้วยความประหัดมัธยัสต์ หลวงตาท่านพุดประจำว่า หลวงปู่มั่นท่านประหัดมัธยัสต์ของท่าน ท่านใช้สิ่งใด ท่านทำสิ่งใด แล้วพยายามจะให้ข้อวัตรคิดหัวมันไปๆ ให้พระเรา รู้จักสิ่งนั้น ถ้ารู้จักสิ่งนั้น ใช้ชีวิตแบบนั้น มัน จะอาจหาญ มันจะรื่นเริง มันจะไม่เป็นเหยื่อใคร ไม่ไปจ้านกับใคร ไม่มีใครบงการชีวิตของผู้ สมณะอย่างนั้นได้ สมณะอย่างนั้นจะเป็นอิสระ สมณะอย่างนั้นจะเป็นภราดรภาพ สมณะอย่าง นั้นจะเคารพธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใครจะรู้ดีไปกว่าสมณะ ใครจะรู้ดีไป กว่าสากยบุตรพุทธชินโรตส ฉะนั้น เขาเคารพบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เขาถึงอยู่ใน หลักในเกณฑ์นั้น แต่ชมราวาสัญชาติโยมของเขา เขามาด้วยอกุศลด้วยความไม่รู้จริง เขาก็อยาก จะเชิดชู อยากจะอุปฐากให้พระมีความสุขความสบายในมมมมมมของโลกในมมมมมมของเขา แต่ ไม่ใช่มมมมมมของธรรมและวินัย ไม่ใช่มมมมมมของสากยบุตรพุทธชินโรตส

ถ้ามมมมมมของสากยบุตรพุทธชินโรตสเห็นใหม่ อย่างหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่าน ประหัดมัธยัสต์ของท่าน ท่านใช้ชีวิตของท่านด้วยความสุข วิหารธรรมในใจของท่าน ท่านมี คุณธรรมในใจของท่าน ในใจของท่านผ่องแผ้ว ในใจของท่านสว่างไสว ในใจของท่านมีแต่ วิหารธรรม ไม่มีสิ่งใดตกค้างในใจของท่านเลย มีแต่เรานี้ ! เน่ากันอยู่อย่างนี้ ! ครูบาอาจารย์ ท่านทำอย่างนั้น ฉะนั้นใสีในปิดไม่มีคนนะ ใสีในปิดไม่มีคนหรือ

ฉะนั้น ในใสีเราต้องดูแลของเรา ใสีในใสีเราจะทำความสะอาดในใจของเรา ดูแลเพื่อ ความสะอาดบริสุทธิ์ของเรา ถ้ามีความสะอาดบริสุทธิ์ของเรานะ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มีนะ ดูโลกดี หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน เขาต้องพยายามขวนขวายของเขาเพื่อดำรงชีวิตของเขา เราเป็นชาว

พุทธ เกิดมาเป็นมนุษย์ แล้วเราเชื่อมั่นในธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราบวช มาแล้วปัจจัยเครื่องอาศัยดำรงชีวิตไม่ขาดตกบกพร่องแน่นอน ขาดอย่างเดียวความเพียร ความเพียร ความวิริยะ ความอดุสาหะ เราต้องมีความเพียร ความวิริยะ ความอดุสาหะ เพราะเราเป็น พระ เราเป็นนักรบ เราจะรบกับกิเลสของเรา หน้าที่การงานของเรานะ เราจะรบกับกิเลสของเรา

ในเมื่อข้อวัตรปฏิบัติเราก็อำนาจของเรา ทำเพื่อหมุ่คณะ เพื่อสิ่งเห็นใหม่ บอกว่ากิจของ สงฆ์ๆ นี้กวาดลานเจดีย์เห็นใหม่ การทำความสะอาดในวัด วัฏฏ์วัตร ล้างส้วม ทำความสะอาด กิจของสงฆ์ทั้งนั้น เพราะอะไร เพราะอารามใครเป็นคนดูแลละ ก็สมณะในอารามนั้นเป็นผู้ดูแล ถ้าในอารามนั้นสมณะไม่ดูแล กิจของสงฆ์ไม่ได้ทำ ฆราวาสญาติโยมเขาเข้ามาในวัดเห็น ใหม่ วัดเนาในเห็นใหม่ ไม่มีข้อวัตร วัฏฏ์วัตร สิ่งใดจะเป็นความสกปรกโสมนไปหมด จะใช้สอย สิ่งใดไม่ได้เลย

แต่ถ้ามันไม่เนาในเห็นใหม่ เรามีกิจ เรามีการกระทำ ฤทธิสัจเขาเข้ามาในวัดเพื่อความ ร่วมเย็นของเขา เขาเข้ามาใช้สอยสิ่งนั้น นี่ไง เขาเห็นได้เห็นว่า เอ้อ มันไม่เนาใน มันสะอาดนะ มัน ล้าง พลิกไล่พลิกฟุงออกมาล้าง ล้างด้วยข้อวัตรปฏิบัติเห็นใหม่ มันก็ไม่เนาในใจ ใสนในมันก็ สมบูรณ์ใจ

มันก็เป็นการศึกษาเห็นใหม่ เป็นศึกษาใคร ศึกษาศาสนา ศึกษาธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเขาเข้ามาวัดแล้ว เขาก็ชื่นชมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ธรรมวินัยนี้เป็นศาสดา นี้คัมภีร์ไอ้พวกนี้ ไอ้พวกที่ดูแลรักษา เพราะเขาเชื่อฟังองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า เขาทำด้วยความเคารพบูชาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วหัวใจของเขา ก็จะผ่องแผ้ว เขาทำเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัม พุทธเจ้า แต่ในหัวใจของเขาสงบระงับ นุ่มนวล อ่อนนุ่มถ่อมตน ทำกิจของสงฆ์เพื่อหัวใจของเขา เออวัง

